

Amuro auka.

Ėjau į žmones. Ėjau vargo keliais. Trypiau gyvenimo usnis. Mindžiojau tėvynės dagius. Paaukavau žmonijai širdį; atidaviau protą, išmintį. Pirmąją jaunystę praleidau besinarddamas žiaurios kovos verpetuose. Viską, o viską buvau sukrovęs ant jos aukuro! Ir jaučiaus laimingu!...

Stai atėjo tas laikas... Ach, tas laikas, kuomet širdis sugaudžia kitais varpais, kitais jausmais, kuomet jiško kitoje širdyje sau tinkamų akordų, kuomet dievų širdžių idealas vien tegali reališko gyvenimo kovose mus suraminti, mus paguosti ir trikšti mums gyvybės šaltinėliu... Ir atėjo tas laikas. Ir suskambėjo nauji balsai, nauji aidai.

Jie žadino širdies išrinktosios stygos jautriausią melodiją, kurios užvėjančio džiaugsmo ar verkimo velytum amžinai klausyti ir lėkti, lėkti į neįsimačiomą jausmų augštybę...

Ją ragino perleisti per širdies prizmą vos užtekejusius spindulėlius, laisvės nešėjus — sudaryti harmoniją, kur žiūrint jaučiame, jog tai iš kito pasaulio atnešta veikia galybė, įkeldama mus į niekieno neaprubėžiotą dvasios viešpatiją...

Ją maldavo tapti plemenėliu, kuris, stovėdamas prie tyro, viską aplinkui gaiviančio šaltinėlio, leidžia vieną po kitą į jo gelmes kuograziausias iš žvyrno surankiotus akmenėlius ir klausio, klausio be galo, be krašto, kaip pumpelėjęs akmenukas, ardydamas čiaurlianačio pavermio dainą, išsuklia tik jam vienam su prantama malonų vandens sniekštima, gaudydamą — gamtos paslaptingą kalbą... Širdies galiną akordą...

Jie skambino, kad jai dangų nukelus ir šį erškėčiais nuklotą pasaulį, kad girdėtų visur vien dieviško archangelų choro sutartinės aidą, kad užsikurtų jos krutinėje niekad negestantis dievų aukuras, ant kurio galima būtų sukrauti širdies, proto, dvasios brangenys — visas mūsų šventinybes ir užrašyti: Meilės šventynė!

Jie meldėsi:

Meilė, o meilė,
Grožio sielos,
Dvasios skaisčių,
Kodėl doros —

Puokš tu pasauliui:
Tiesą augink,
Stiprink dorybę,
Meilę naikink!

Meilė, o meilė,
Saulės širdies,
Sviesos teisybės,
Aštra būties —

Sviestk idealai!
Veskit mus pirmyn!
Kodėl mums keliai
Laimės artyn!

Meilė, o meilė,
Siela jauni,
Kūdikio skyde,
Vaire visu —

Veskit tu narsuosius,
Einant kovon!
Žadink jaunuosius
Stoti takton!

Meilė, o meilė,
Jiega jiegi,
Visko tvėrėja —
Pradžia pradžių —

Pilk tu nektarą
Dangų atverk:
Skurdo laukose
Tętoj sutverk!

Meilė, o meilė,
Sviesos dangaus,
Erde svajonių,
Deivė žmogaus —

Laimink kiekvieną
Vilčių, tiesą
Sviestk mums kasdieną
Grožės sviesą!

Nei širdies balsai, nei mano malda nesujudino josios stygų. Nei "Myliu" — žaibai, nei jausmų liepsna nesutirpino josios sniegų, neapgailejo šiaurvakarnių speigų. Jie visi atsimušė į ledinę jos uolą, atsiliepdami vilniaus garsais, veldmainystės aidais: brangiųjų, švenčių mūsų dvasios žiedų, meilės gėlių, gyvybei nuodais!...

O tu, mano širdie, širdie! J kokias pelkes mane įvedei! Kam užrašai akis išminčiai!...

O tu, vaidintuok, kam papuošei jos debesuotą padangę skaisčia savo orarykste? Kam jausmams perkūnvedžiu buvai!...

O jūs, svajonės, kam iliuzi-

zijų dievaitę savo sparnais pridengė? Kam užstojote kelią minties žaibams?!

Kur tu buvai, prote-visogali, tuomet? Kodėl savo švyturio neatgrežei ir neparodėi man klystančiam kelią?!

Juk tu visuomet man kar-tojai:
Kur susijungia būdo tvirtybė
Su malonybe!
Kur susijungia dvasios galybė
Su širdies ramybe!
Kur susijungia galinga vaidentuvė
Su tvirta išmintimi!
Ten širdžių, dvasios sutartinė
Skamba!
Ten gyvybės šaltinis trikšta!
Ten laimė žydi!...

O dabar? — Ach, tu, gyvenimo ironija, kam įbloškei mane pragaros budugnėn?...

O kam? — Ar kad nuolat tau skambėtų:
Kur jūs prapuolėt, dienos auksuotos,
Ziedai jaunystės skaisčių?...

Kur jūs, svajonės, mintys sparpuotos,
Lakūnai dvasios jautrios?...

Kur jūs, idėjos, ramščias žmonių,
Kvietkeliai proto darbų?
Kur idealai, žvaigždės žinijos,
Vainikai dvasios jiegi?...

Viskas prapuolė!... Smūgiai mirtingi
Belikt šiandie tikrai:
Pėdsakai kartus — jausmai nuodingi,
Jūs širdį graužiant pikti:
Dieną ir naktį varstot krūtinę
Ir skausmo gaudinat varpais!...

Klausiu jus dar: ar laisut kankinė?...

Och, verkimo šnekat garsais!...

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vargo Aidai.

Vyrai žūva nuo priešų kulkių karėje, o moteris ir vaikai nuo brolių kardų arba nuo bado namieje. Ar girdi kas nors tas baisenybes, kurioms aprašyti trūksta žodžių? Ar mato kas ašarą badojančių kūdikių ir našlių? Ne, to niekas nemato ir negirdi! Patriotams negaila savo brolių, o juodieji piemens užsikemša ausis, kada jų avelės prispaudžia vargas.

Mato ir girdi vien tik socialistai. Tik socialistų partija reikalauja sustabdyti karės ir aprūpinimo vargstančių siratų, tik ji viena kviečia žmones kovon su trokštančiais kraujo valdonais! Todėl jos balsą privola išgirsti kiekvienas doras darbininkas.

P. Svatelis.

Hartshorne, Okla.
Darbai čia eina vidutinai. Anglių kasyklose dirba po 4 dienas per savaitę. Iš 2 į 3 liepos apie 11 val. naktį prigrėžė lietuvius Motiejus Bendinskas, kuris buvo išėjęs su Pačėsa žvejoti. Vėlonis paėjo į Suvalkų gub., Prielaukių kaimo. Paliko pačią ir tris kūdikius.

Prigulėjo prie SLA. 199 kp., Sv. Kazimiero ir DLK. Gedimino draugysčių. Taip palaidotas su bažnytinėmis apeigomis ant katalikiškų kapinių.

Lai būna jam lengva šios šalies žemėlė.

N. Vengrinauskas.

St. Louis, Mo.

Šiame mieste yra suvirš 800,000 gyventojų, tarp kurių randasi nemažas būrelis ir lietuvių. Susipratimas tarp lietuvių yra gana pakilęs. Romos agentų jungo ant savęs užsitraukę neturim. Gyvuoja LSS. 44 kuopa ir trys draugystės, kurios nevaržo nei vienas laisvės. Daugiausia veikia Lietuvos Sūnų ir Dukterų draugystė. Neseniai susitvėrė ir teatra-liska kuopa.

4 liepos buvo surengtas trijų draugysčių piknikas su įvairiais žaislais. Tame piknike LSS. S-gos 44 kuopa parengė prakalbą, kur kalbėjo L. Pruseika, "Laisvės" redaktorius iš Bostono. Jo kalba padarė didelį įspūdį ant klausytojų. Jo prakalbą gavo proga išgirsti ir tie žmonės, kurie ant prakalbų niekuomet neatsilanko. Publiką dėkavojo kalbėtoju didelių delnų plojimu už jo puikią ir pamokinančią prakalbą.

Piknikas užsibaigė ramiai, be jokio triukšmo.

Džiuvukas.

Montello, Mass.

9 liepos sustreikavo apie 300 darbininkų vinių dirbtuvėje W. W. Cross Co., reikalaudami sutrumpinimo darbo valandų ir padidinimo užmokesnio.

Stai jų reikalavimai:

1) Dieniniai darbininkai reikalauja 54 darbo valandų ir savaitę ir subatoj tik iki pietų.

2) Naktiniai darbininkai reikalauja 10 valandų per naktį ir tik penkias naktis į savaitę.

3) Dirbantieji dienomis nori gauti po du dolerius į dieną.

4) Dirbantieji naktimis reikalauja pakelimo algų ant 20%.

5) Reikalauja Susinešimo komitetų tarp darbininkų ir kompanijos.

Sekretorius.

Kewance, Ill.

5 d. liepos atsibuvo parapijos mitingas, kur buvo apkalbama reikalai apie užbaigimą bažnyčios. Visas susirinkimas ėjo: pagal kunigo Degno komandą. Vienas iš parapijų užklauso: "O kas bus parapijos prezidentas?" Kunigas tuojaus atsakė: "Aš pats, aš pats būsiu". Kunigas, bekalbėdamas apie parapijos reikalus, pasigyrė, kad kunigo mokslas sunkus ir sunku jį išieiti. Taip, kunigo mokslas sunku išieiti, bet kodėl taip lengva jį sukritikuoti? Daugumas iš to kunigo pasigyrimo tik nusijuokė. Tame susirinkime buvo ir keli LSS. nariai. Vienas iš jų užklauso, ar su-tiktų Kawenees lietuviams, kad parengtų jiems darbininkiškas prakalbas, kur būtų išaiškinta dabartinio skurdo priežastis? Tuojaus parapijonai sušuko: "Ne-reikia! Atimt jam balsas, iš-mest iš bažnyčios!"... Kunigas gį atsakė, kad po bažnyčios gali rinktis tik parapijonai ir kalbėtis apie parapijos

reikalus. Pakilus visiems eiti iš bažnyčios, parapijonai vėl pradėjo užpildinėti socialistus, piktžodžiaudami ir net taikindamiesi mušti. Socialistai jiems nesi-priešino ir greičiau išėjo laukan.

6 d. liepos naujoji bažnyčioj atsibuvo pirmos mišios. Kada kunigas iškėlė sakramentą ir užgiedojo "Tegul bus pagarbintas"... tai parapijonai visu balsu subliovė: "Amžina atils dovanok jam viešpatie"... Tas jau tik vie-nas parodo, koki jie yra iš-mintingi katalikai.

J. Garbiniuks.

Detroit, Mich.

Detroito miestas ypač turtingas automobilių dirbtuvėmis. Gyventojų yra apie pusė milijono, tarp kurių yra suvirš tūkstantis lietuvių. Kaip visur, taip ir pas mus lietuviai be atsižymėjimo negyvena. Peštynės ir gir-tuokliavimas juos iškelia augščiau visų tautų. Prie pat bažnyčios stovi dvi tautiškos smulkės, kuriose po karštų bažnytinių maldų žmonės atsivėdina. Tos dvi smulkės katalikams priduo-da daug drąsos kovoję su so-cijalistais. Su šviesa prieiti prie katalikų veik negalima.

Mūsų pirmieji irgi netai-bai toli nužengė. Jie dau-giau rūpinasi priešikejimiš-kais dalykais, negu darbi-ninkų reikalais. Taipgi ne-galima girtis nei su to-kiomis pasielgimais, apie ku-riuos jau rašė "Laisvė" Za-lia Ašis, kad krikščynose su katalikais susimiks. Argi tai gražu pirmieviams eiti tarp katalikų ir stovėti kar-tu prie bačkos alaus? A-part to, mūsų pirmieviams patartina ir su katalikais darbininkais truputį man-dagiau apsieiti.

Reikia ištarti aciu drg. D. Kasparkai, kuris rimtai pra-dėjo darbuotis tarp lietuvių.

Pabaigę turį pridurti, kad Detroito stoka bent kiek laisvesnių gospadinų, nes pas katalikes veik nega-lima gyventi.

A. Šventakupris.

Necanicum, Ore.

Noriu pratariti kelis žo-džius apie Oregon valstiją. Aš išvažinėju 25 valstijas ir niekur neradau geresnio ap-sigvyvenimo darbininkui, kaip Oregon valstijoje ant farmų. Čia dar daug yra tuščių žemių, kurių darbi-ninkas lengvai gali įgyti. Klimatas geras, salčių be-veik nėra, žemė taipgi gera.

Kas nori plačiau apie tą valstiją pasidomėti, rašykite šiuo adresu:

Joe Apinaitis

Necanicum, Ore.

Collinsville, Ill.

5 d. liepos čia atsibuvo vestuvės drg. Juozo Stepo-navičiaus su drauge Magde-lena Dzidoliukite. Jokių bažnytinių ceremonijų ne-buvo. Drg. J. Steponavičius turi labai gerą vardą tarpe aplinkinių miestų socialis-tų. Savo draugiskumu ir savo pasišventimu socializ-mo idejai drg. J. St. užsi-pel-nė didžiausią simpatiją.

Linkėsimė jaunajai porai kuodidžiausios laimės še-imyniškame gyvenime ir dar bavinosi dėl žmonių labo.

L. P.

Juokų kashneliai.

Nedėkingas sūnus.

—Paskutinis grašius dė-jau, kad leisti sūnį į moks-lą ir padaryti iš jo daktarą. Dabar, kada jis paliko dak-tarų, tai vietoje atsidėkavo-ti, uždradams man gerti deg-tinę, išrasdamas, kad ji kenkia mano sveikatai.

Nenoroms prisipažino.

—Tai čia mano vežimas, kurį man pereiť vasarą pa-vogė!

—Na, ką tamsta kalbi?

Tas neteisybė! Ir kaip tam-sta gali pažinti, kad aš jį ki-taip perkvarbavau?

reikalus. Pakilus visiems eiti iš bažnyčios, parapijonai vėl pradėjo užpildinėti socialistus, piktžodžiaudami ir net taikindamiesi mušti. Socialistai jiems nesi-priešino ir greičiau išėjo laukan.

6 d. liepos naujoji bažnyčioj atsibuvo pirmos mišios. Kada kunigas iškėlė sakramentą ir užgiedojo "Tegul bus pagarbintas"... tai parapijonai visu balsu subliovė: "Amžina atils dovanok jam viešpatie"... Tas jau tik vie-nas parodo, koki jie yra iš-mintingi katalikai.

J. Garbiniuks.

Detroit, Mich.

Detroito miestas ypač turtingas automobilių dirbtuvėmis. Gyventojų yra apie pusė milijono, tarp kurių yra suvirš tūkstantis lietuvių. Kaip visur, taip ir pas mus lietuviai be atsižymėjimo negyvena. Peštynės ir gir-tuokliavimas juos iškelia augščiau visų tautų. Prie pat bažnyčios stovi dvi tautiškos smulkės, kuriose po karštų bažnytinių maldų žmonės atsivėdina. Tos dvi smulkės katalikams priduo-da daug drąsos kovoję su so-cijalistais. Su šviesa prieiti prie katalikų veik negalima.

Mūsų pirmieji irgi netai-bai toli nužengė. Jie dau-giau rūpinasi priešikejimiš-kais dalykais, negu darbi-ninkų reikalais. Taipgi ne-galima girtis nei su to-kiomis pasielgimais, apie ku-riuos jau rašė "Laisvė" Za-lia Ašis, kad krikščynose su katalikais susimiks. Argi tai gražu pirmieviams eiti tarp katalikų ir stovėti kar-tu prie bačkos alaus? A-part to, mūsų pirmieviams patartina ir su katalikais darbininkais truputį man-dagiau apsieiti.

Reikia ištarti aciu drg. D. Kasparkai, kuris rimtai pra-dėjo darbuotis tarp lietuvių.

Pabaigę turį pridurti, kad Detroito stoka bent kiek laisvesnių gospadinų, nes pas katalikes veik nega-lima gyventi.

A. Šventakupris.

Necanicum, Ore.

Noriu pratariti kelis žo-džius apie Oregon valstiją. Aš išvažinėju 25 valstijas ir niekur neradau geresnio ap-sigvyvenimo darbininkui, kaip Oregon valstijoje ant farmų. Čia dar daug yra tuščių žemių, kurių darbi-ninkas lengvai gali įgyti. Klimatas geras, salčių be-veik nėra, žemė taipgi gera.

Kas nori plačiau apie tą valstiją pasidomėti, rašykite šiuo adresu:

Joe Apinaitis

Necanicum, Ore.

Collinsville, Ill.

5 d. liepos čia atsibuvo vestuvės drg. Juozo Stepo-navičiaus su drauge Magde-lena Dzidoliukite. Jokių bažnytinių ceremonijų ne-buvo. Drg. J. Steponavičius turi labai gerą vardą tarpe aplinkinių miestų socialis-tų. Savo draugiskumu ir savo pasišventimu socializ-mo idejai drg. J. St. užsi-pel-nė didžiausią simpatiją.

Linkėsimė jaunajai porai kuodidžiausios laimės še-imyniškame gyvenime ir dar bavinosi dėl žmonių labo.

L. P.

Juokų kashneliai.

Nedėkingas sūnus.

—Paskutinis grašius dė-jau, kad leisti sūnį į moks-lą ir padaryti iš jo daktarą. Dabar, kada jis paliko dak-tarų, tai vietoje atsidėkavo-ti, uždradams man gerti deg-tinę, išrasdamas, kad ji kenkia mano sveikatai.

Nenoroms prisipažino.

—Tai čia mano vežimas, kurį man pereiť vasarą pa-vogė!

—Na, ką tamsta kalbi?

Tas neteisybė! Ir kaip tam-sta gali pažinti, kad aš jį ki-taip perkvarbavau?

reikalus. Pakilus visiems eiti iš bažnyčios, parapijonai vėl pradėjo užpildinėti socialistus, piktžodžiaudami ir net taikindamiesi mušti. Socialistai jiems nesi-priešino ir greičiau išėjo laukan.

6 d. liepos naujoji bažnyčioj atsibuvo pirmos mišios. Kada kunigas iškėlė sakramentą ir užgiedojo "Tegul bus pagarbintas"... tai parapijonai visu balsu subliovė: "Amžina atils dovanok jam viešpatie"... Tas jau tik vie-nas parodo, koki jie yra iš-mintingi katalikai.

J. Garbiniuks.

Detroit, Mich.

Detroito miestas ypač turtingas automobilių dirbtuvėmis. Gyventojų yra apie pusė milijono, tarp kurių yra suvirš tūkstantis lietuvių. Kaip visur, taip ir pas mus lietuviai be atsižymėjimo negyvena. Peštynės ir gir-tuokliavimas juos iškelia augščiau visų tautų. Prie pat bažnyčios stovi dvi tautiškos smulkės, kuriose po karštų bažnytinių maldų žmonės atsivėdina. Tos dvi smulkės katalikams priduo-da daug drąsos kovoję su so-cijalistais. Su šviesa prieiti prie katalikų veik negalima.

Mūsų pirmieji irgi netai-bai toli nužengė. Jie dau-giau rūpinasi priešikejimiš-kais dalykais, negu darbi-ninkų reikalais. Taipgi ne-galima girtis nei su to-kiomis pasielgimais, apie ku-riuos jau rašė "Laisvė" Za-lia Ašis, kad krikščynose su katalikais susimiks. Argi tai gražu pirmieviams eiti tarp katalikų ir stovėti kar-tu prie bačkos alaus? A-part to, mūsų pirmieviams patartina ir su katalikais darbininkais truputį man-dagiau apsieiti.

Reikia ištarti aciu drg. D. Kasparkai, kuris rimtai pra-dėjo darbuotis tarp lietuvių.

Pabaigę turį pridurti, kad Detroito stoka bent kiek laisvesnių gospadinų, nes pas katalikes veik nega-lima gyventi.

A. Šventakupris.

Necanicum, Ore.

Collinsville, Ill.

5 d. liepos čia atsibuvo vestuvės drg. Juozo Stepo-navičiaus su drauge Magde-lena Dzidoliukite. Jokių bažnytinių ceremonijų ne-buvo. Drg. J. Steponavičius turi labai gerą vardą tarpe aplinkinių miestų socialis-tų. Savo draugiskumu ir savo pasišventimu socializ-mo idejai drg. J. St. užsi-pel-nė didžiausią simpatiją.

Linkėsimė jaunajai porai kuodidžiausios laimės še-imyniškame gyvenime ir dar bavinosi dėl žmonių labo.

L. P.

Juokų kashneliai.

Nedėkingas sūnus.

—Paskutinis grašius dė-jau, kad leisti sūnį į moks-lą ir padaryti iš jo daktarą. Dabar, kada jis paliko dak-tarų, tai vietoje atsidėkavo-ti, uždradams man gerti deg-tinę, išrasdamas, kad ji kenkia mano sveikatai.

Nenoroms prisipažino.

—Tai čia mano vežimas, kurį man pereiť vasarą pa-vogė!

—Na, ką tamsta kalbi?

Tas neteisybė! Ir kaip tam-sta gali pažinti, kad aš jį ki-taip perkvarbavau?

reikalus. Pakilus visiems eiti iš bažnyčios, parapijonai vėl pradėjo užpildinėti socialistus, piktžodžiaudami ir net taikindamiesi mušti. Socialistai jiems nesi-priešino ir greičiau išėjo laukan.

Bailus vyras.

Vyras: — Turbūt tavo tei-sybė, pačiule, kad šianakt mūs ruime buvo vagis.

Pati: — Dėlko tu taip ma-nai?

—Aš palikau pinigų keli-nių kišeniuje iš vakaro eida-mas gulti, o šį ryt radau ki-senius tuščius.

—Tai tavo kaltė! — atsakė pati. — Jei tu neb

